

olle lege

Farnost sv. Tomáše, Praha 1. Červen 2025, r. XXIX. č. 317

„Přijmi skutečnosti, že jsi člověk. To je pokora.“ (sv. Augustin)

Máme augustiníánského papeže! P. Robert F. Prevost, OSA Lev XIV.

Leve PP. XIV

8 maggio 2025

Zápis z jednání pastorační rady (dále jen PR) farnosti sv. Tomáše, Josefská 8, Praha 1, uskutečněného dne 15. května 2025 v 19,00 hod. v Tagasté kláštera

Program setkání

Hodnocení uplynulých akcí:

- Pout' farnosti sv. Tomáše (všechny komunity) do 4 kostelů se uskutečnila s velkou účastí
- Poutě ke svatě Ritě vždy 22. v měsíci. V květnu tento termín připadá na čtvrtek a tak nebude adorace za povolání, ale bude mše ke sv. Ritě v 18,00 hodin se závěrečnou adorací
- Pozn. 22. 5. od 17,00 bude mše a rozdávání maturitních vysvědčení studentům naší školy
- Postní duchovní zamyšlení se uskutečnilo v sobotu 12. 4.
- Členové augustiniánské fraternity a několik farníků se zúčastnili zájezdu do Polska ve dnech 8. 5.-11. 5. 2025. Do červnového vydání Tolle Lege připraví účastníci článek o tomto zájezdu
- Plánuje se dne 11. 6. 2025 v 18,30 beseda s fotografiemi o této cestě

Plán další činnosti:

- 18. 5. se uskuteční FARNÍ SLAVNOSTI od 11,30 do 17,00 pro všechny komunity (pozn. anglická komunita má od 11,00 biřmování)
- 23. 5. NOC KOSTELŮ 2025 (v pondělí 19. 5. během setkání august. fraternity budou rozděleny činnosti při Noci kostelů)
- 24. 5. biřmování (španělská komunita)
- 31. 5. 2025 POUŤ DO DOBROTIVÉ, je zapsáno cca 80 zájemců
- V červnu budou následující akce:
 - 10. 6. koncert Markéty Fassati v rámci Kostelních slavností duchovní hudby
 - 11. 6. refektář: Beseda s fotografiemi o pouti do Polska, která se uskutečnila 8. 5.-11. 5. 2025
 - 15. 6. První sv. přijímání dětí (česká komunita) – asi 25 dětí
 - 22. 6. svátek Těla a krve Páně (Boží Tělo) – průvod Malou Stranou
 - 28. 6. se v Brně uskuteční trvalé sliby bratrů Jakuba a Tomáše. V sakristii bude možnost se přihlásit – pokud bude cca 40 zájemců, bude vypraven autobus. Bude oznámeno v ohláškách.
- Od září
- Čtvrteční adorace za povolání budou změněny na mši svatou s adorací. Poprvé se uskuteční 4. 9. 2025
- Setkání Pastorační rady se budou uskutečňovat ve všední dny (nikoli v neděli), aby mohli být přítomni všichni členové PR.
- V plánu je např. na polovinu října pout' farnosti sv. Tomáše (všechny komunity) do Baziliky svatého Jakuba Většího, což je [klášterní kostel](#) na [Starém Městě](#) v [Malé Štupartské ulici](#), Kostel patří mezi pět pražských [bazilik minor](#) a přiléhá k němu [minoritský klášter](#). Termín bude stanoven při zářijové PR.

PŘÍŠTÍ SETKÁNÍ PR SE USKUTEČNÍ VE ČTVRTEK 4. září 2025 v 19,00 hodin v refektáři kláštera (po mši svaté, která se uskuteční v 18,00 hodin).

Zapsala: Marie Hradecká

„Pro vás jsem biskupem, s vámi jsem křesťanem.“

My augustiniáni se ještě stále nacházíme v období neuvěřitelného překvapení, kterým je zvolení našeho spolubratra Roberta Francise Prevosta papežem. Pozdní odpoledne 8. května nás sice z jedné strany ohromilo, ale také přineslo neuvěřitelnou radost, že papežem byl zvolen augustinián. Od založení řádu v roce 1256 se našemu řádu dostalo této neuvěřitelné pocty až nyní.

V prvním pozdravu po představení se papež Lev XIV. označil za „syna svatého Augustina“. Představený augustiniánské středozápadní provincie ve Spojených Státech, otec Anthony B. Pizzo, prohlásil, že zvolení Roberta Prevosta papežem „... je pro augustiniány ctí. Je to jeden z nás, bratr zformovaný v neklidném srdci augustiniánského řádu.“ Zároveň ho však „... vnímáme jako stavitele mostů, zakořeněného v duchu svatého Augustina, který jde vpřed s celou církví jako poutník.“

Poté, co se v lóži svatého Petra identifikoval jako augustinián, papež Lev citoval svatého Augustina: „Pro vás jsem biskupem, s vámi jsem křesťanem.“

„V tom smyslu, že všichni společně kráčíme k oné vlasti, kterou nám Bůh připravil,“ dodal. Toto neklidné augustiniánské srdce se v dějinách augustiniánského řádu mnohokrát ozývalo z úst jeho různých představitelů, jmenujme alespoň vystoupení Martina Luthera, který byl hluboce zasažen velkou krizí církve, jejím odklonem od základních výzev evangelia, a který chtěl celou svou bytostí obnovit církev, a tím i křesťanský život. Dále je třeba zmínit Luise de Leona ze Španělska, uvězněného inkvizicí za to, že vystupoval a bojoval za prohlubování duchovního života v církvi. Nemůžeme nezmínit ani augustiniána z Českých zemí Gregora Johanna Mendela, otce genetiky, jehož hlavní inspirací ve vědeckém bádání bylo hledání možností, jak ulehčit těžké lidské práci, zlepšit plodnost při pěstování potravin.

Odkaz papeže Lva na myšlenky svatého Augustina a na své augustiniánské kořeny znamená novou éru viditelnosti a vlivu pro augustiniány v rámci katolické církve.

Papež s augustiniánskou totožností, jak jsme již slyšeli, začíná zdůrazňovat spiritualitu sv. Augustina – jeho důraz na vnitřní život, hledání pravdy, jednotu a komunitní rozměr církve. To může vést k širší recepci augustiniánské teologie v pastoraci, katechezi i formaci duchovenstva.

Volba Roberta Francise Prevosta za papeže nevyhnutelně obrátí pozornost celé katolické církve a širší veřejnosti na náš řád. My augustiniáni nejsme tak početní ani známí jako například jezuité nebo františkáni, a papež z našich řad skutečně zvyšuje povědomí o naší duchovnosti, historii i současné činnosti. Náš řád může být rovněž víc vnímán jako důležitý pro vedení církve.

Význam, který chtěl nechtě náš řád touto událostí získat, přináší nové výzvy, potřebu nové horlivosti ve svědectví o tom, co znamená augustiniánská spiritualita, a také další šíření myšlenek svatého Augustina.

Prosíme všechny, kterým záleží na dobrých plodech pontifikátu papeže Lva XIV., aby s námi augustiniány spolupracovali, podporovali naši práci vycházející z naší spirituality a duchovní tradice, zdůrazňující komunitní život, vnitřní konverzi a intelektuální hloubku. A především aby se modlili.

Přikládám text modlitby, kterou můžeme společně pronášet:

Modlitba za papeže Lva XIV.

Všemohoucí a věčný Bože,

Tys pastýřem svého lidu a v každém čase mu dáváš vůdce podle svého Srdce.

S pokorou a vděčností Ti dnes děkujeme,

že jsi z našeho řádu augustiniánů povolal bratra Roberta Prevosta k nejvyšší službě v Církvi a skrze působení Ducha Svatého jsi jej ustanovil nástupcem svatého Petra jako papeže Lva XIV.

Chválíme Tě za jeho život, víru a službu,
za jeho oddanost pravdě, pokoře a jednotě.

Prosíme, Pane, naplň jej svou moudrostí, silou a láskou,
aby pevně vedl Tvou Církev po cestě evangelia.

Skrze jeho službu obnovuj srdce věřících,
posiluj jednotu mezi národy a přinášej světlo do temnot dnešního světa.

Svatý Augustine, náš otče a učiteli,

přimlouvej se za svého spolubratra,

aby v pokoře a důvěře následoval Krista až do konce.

Panno Maria, Matko Církve, oroduj za něj.

Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

*P. Jan E. Biertat, OSA
Farář*

Kdo je Lev XIV.?

Vlastním jménem Robert Francis Prevost OSA

- Narozen: 14. září 1955 v Chicagu (Illinois, USA) do katolické rodiny s francouzsko-kanadskými kořeny.
- V mládí se zapojil do činnosti farnosti a katolických mládežnických hnutí.
- Vstoupil do Řádu sv. Augustina (OSA), jednoho z nejstarších řeholních řádů v katolické církvi.

Studium a kněžství:

- Studoval filozofii a teologii v USA a poté v Římě (na Papežském institutu Patristicum Augustinianum). Studoval také matematiku a církevní právo.
- Na kněze byl vysvěcen v roce 1982.
- Věnoval se výuce a formaci budoucích kněží a řeholníků.
- Byl generálním představeným řádu sv. Augustina od roku 2001 do roku 2013

Misionář a biskup v Peru:

- Po vysvěcení byl poslán jako misionář do Peru, kde strávil více než 15 let.
- Sloužil chudým a působil v pastoraci v náročných podmínkách.
- V roce 2014 jmenován biskupem v Chiclayu – významná diecéze na severu Peru.

- Získal i peruánské občanství (2015) jako výraz hlubokého vztahu k místním lidem.

Služba ve Vatikánu:

- V roce 2020 ho papež František povolal do Říma.
- Roku 2023 byl jmenován prefektem Dikasteria pro biskupy, což je jeden z nejdůležitějších úřadů – vybírá nové biskupy po celém světě.
- Byl považován za muže hluboké víry, klidu, otevřenosti a praktické moudrosti.

Zvolení papežem:

- Po smrti papeže Františka (21. dubna 2025) se účastnil konkláve.
- 8. května 2025 byl zvolen papežem a přijal jméno Lev XIV.
- Stal se prvním americkým papežem a prvním papežem-augustiniánem v historii.

Poslání a zaměření:

- Zdůrazňuje sociální spravedlnost, mír, ochranu lidské důstojnosti a potřebu dialogu mezi náboženstvími.
 - Věnuje se etickým otázkám spojeným s umělou inteligencí, migrací a změnou klimatu.
 - Vyzývá církev, aby byla milosrdná, naslouchající a blízká lidem na okraji společnosti.
-

Osobní vzpomínka otce Juana, OSA

Když byl naším generálním představeným, což bylo v letech 2001-2013, jezdíval sem často, zhruba jednou za dva roky. Ve své funkci byl velmi nápomocný naší augustiniánské komunitě, třeba když jsme otevírali školu, tak nás osobně přijel podpořit. Takže ano, setkal jsem se s ním, já nevím, třeba dvanáctkrát? Také k nám měl přijet teď, v půlce května, na biřmování, ale pak jsme si psali, že neví, jak to dopadne, protože bude konkláve a netuší, co bude; nikdo, ani on, nepočítal s tím, že bude papežem. Bylo to pro nás pro všechny velké překvapení a obrovská radost.

Musím říci, že i po jeho volbě prefektem Dikasteria pro biskupy kdykoli jsem mu napsal, vždycky mi odpověděl, i když je jasné, že musel mít určitě mnoho práce.

Myslím, že Lev XIV. má velké předpoklady pro to být dobrým papežem. Má zkušenosti v mnoha různých oblastech: jako kněz má zkušenosti s pastorem, jako řeholník s životem ve společenství, z období svého působení v Dikasteriu pro biskupy zase s řízením lidí. Je opravdu všestranný, a když papež František říkal, že pastýř má být cítit po ovcích, tak pro Lva XIV. to určitě platí: umí naslouchat lidem na okraji společnosti a má cit pro sociálně slabé.

Jeho první slova byla vlastně o pokoji, o míru a o jistotě, že Bůh má rád každého člověka. Bude to posel naděje. Jeho první slova byla vlastně velmi nadějná, čímž může navazovat na papeže Františka, pro kterého byla naděje také velké téma. Zároveň je to teologicky umírněný papež: není ani přepjatě konzervativní, ani příliš liberální. Je teologicky uprostřed, takže může spojovat v současné době znesvářenou církev, může být mostem uvnitř církve.

Je to člověk, který je velice přemýšlivý a rozvážný. Než něco řekne, tak si to opravdu promyslí. V tom se liší od papeže Františka, který byl spíše přímý a spontánní. A zároveň, v duchu augustiniánské spirituality, je zvyklý naslouchat ostatním. Už sv. Augustin kladl na tuto hodnotu velký důraz, takže si myslím, že nový papež si tuto zkušenost nese s sebou a bude umět vést církve tímto způsobem; synodalita přece není žádná novinka, už pro svatého Augustina měla velký význam.

Dej mi napít

Bylo kolem poledne. Nikde nikdo – kdo by touto dobou vycházel ven? Pod rozpáleným samařským sluncem to bylo čirým bláznovstvím. Na obzoru se objevila drobná postava: ke studni přicházela žena. Proč jen musí chodit pro vodu zrovna teď, v největším horku, a navíc sama? Odpověď může být jen jedna – přivedla ji sem nouze.

Pravděpodobně nečekala, že u studny někoho potká. Přišla by jako obvykle nikým nepovšimnuta a odešla zpátky s plným džbánem vody. Další den by se znovu vrátila: sama, vprostřed dne, pod nemilosrdnými paprsky poledního slunce. To vše ale nejprve zůstává čtenáři čtvrté kapitoly Janova evangelia skryté: teprve Ježíš – jako Pravda sama – nazývá vše pravým jménem a odhaluje nám, ale i jí, pravdu o jejím životě. „Dej mi napít,“ říká ženě Pán (Jan 4,7). Copak ji mohlo někdy napadnout, že Spasitel světa přijde právě pro ni k této nenáviděné studně, ztělesnění jejího neštěstí, odsouzení a hluboké bytostné nouze? A copak jí mohlo přijít na mysl, že přijde jen tak, jako obyčejný unavený člověk, který ji poprosí o pomoc? Zrovna tak k ní nicméně Ježíš přichází: „Znáte přece milost našeho Pána Ježíše Krista: on, ačkoliv bohatý, stal se pro vás chudým, abyste vy zbohatli z jeho chudoby.“ (2Kor 8,9) Snižuje se, aby se mohl přiblížit, ošetřit rány a dát člověku síly pokračovat dále.

Žena nejprve Ježíši nevěří: s podezřením se dívá na neznámého poutníka a ironicky odpovídá na jeho prosbu. Ostatně, Židé se se Samaritány nestýkali a považovali je za nečisté. Ježíš hned uvádí věci na pravou míru: „Kdybys znala Boží dar a věděla, kdo ti říká: ‚Dej mi napít‘, spíše bys ty poprosila jeho, aby ti dal živou vodu.“ (Jan 4,10) A za chvíli pokračuje: „Každý, kdo se napije této vody, bude zase žíznit. Kdo se však napije vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky, ale voda, kterou mu dám já, stane se v něm pramenem vody tryskající do života věčného.“ Žena stále nemůže uvěřit, a přesto prosí Ježíše o tuto živou vodu, aby nemusela stále chodit čerpat. Role se otáčí – do pozice prosící se staví Samaritánka. A Pán jí pomáhá tím, že odkrývá pravdu, příčinu jejího neštěstí: tato žena, která už měla pět mužů, je ve skutečnosti sama, protože ten, s nímž je teď, není její muž. To proto čelí vnitřnímu osamocení a veřejnému odsouzení, to proto stále chodí ke studni sama... Tato pravda byla nezbytná, aby mohla být ženina duševní rána odhalena. Pán ji ale neodsuzuje, nepohoršuje se nad ní, ba naopak, přichází, aby ošetřil její zranění – nabídl svou lásku, napojil živou vodou a otevřel bránu do věčného života, tam, kde už nebude nikdy žíznit.

Apoštol Pavel v listu Galaťanům říká, že Kristus nás osvobodil (Gal 5,1). Příběh se Samaritánkou, která po setkání s Ježíšem výmluvně odhodila džbán a běžela povědět lidem, co se jí stalo, poukazuje na jeden z důležitých aspektů této svobody – možnost existenciální opory v samotném Bohu. To, co žena stále znovu hledala u lidí – svých mužů – a co ji činilo nesvobodnou, jí ve skutečnosti může dát jenom Hospodin. Je to láska, kterou na člověka vylévá skrze Ducha svatého v Pánu Ježíši, láska, která mu dává důstojnost pravého Božího

dítěte, láska, která se touží znovu a znovu rozdávat. Samařská žena, která věřila v budoucí příchod Mesiáše a najednou se s ním setkala tváří v tvář, to pochopila v jediném okamžiku. Stačilo Pánovo „Já jsem to, který s tebou mluvím.“ Džbán už nebyl potřeba.

Kateřina Tourková

Augustiniánské stavby, díl 18. Kostel sv. Kateřiny Alexandrijské v Krakově

Augustiniánská farnost vypravila cestu do Krakova k dalším augustiniánům. Návštěva tamního farního chrámu byla trochu jako zjevení, jako okénko do minulých staletí. Při klášteře v městské čtvrti Kaziměř, která bývala samostatným sídlem sousedícím s Krakovem, nemají sice kostel sv. Tomáše, ale jinak je podobností celá řada. Tamní kostel je zasvěcený svaté Kateřině Alexandrijské, známé starověké mučednici, která však mnoho kostelů svého jména nemá.

Její tamní kostel je o poznání větší než sv. Tomáš, především je ale dosud převážně v gotickém stylu a ukazuje tak, jak by pražský kostel vypadal, kdyby ho v 18. století nepřestavěli zcela v barokním slohu. Aby bylo vše srozumitelné, začnu chronologicky. V době vrcholného středověku, v době rozkvětu žebavých řádů, byla církev dávno velmi

internacionální. Když vznikaly jednotlivé kláštery v různých zemích a městech, fundátoři často zvali mnichy z jiných míst, tak do Českých zemí přišli augustiniáni do Zaječova/Svaté Dobrotivé. Později zase z Prahy byl osazen krakovský klášter. A zrovna tak jako putovali z města do města mniši, přesouvaly se i vzory, podle kterých si řády stavěly budovy, včetně kostelů. Neznamená to, že jednotlivé kostely byly identické, ale že se užíval určitý typický rozvrh, typické detaily atd., mohly se lišit např. materiálem (někde ku příkladu nebyl snadno

dostupný kámen) nebo velikostí. V úhrnu pak byly kostely rozpoznatelné jako např. augustiniánské, nebo přinejmenším, že patří žebравému řádu. Kostel v Zaječově je nejmenší, sv. Tomáš v Praze je o něco mladší a je i větší, kostel v Krakově je ještě mladší, a ještě o něco větší. Ale půdorysem, rozvržením se podobají jako tři sourozenci, které dělí jen pár let. Sv. Kateřina má tři lodi, prostřední nejvyšší a s okny. Boční lodi jsou výrazně užší a mají jen několik oken. Následuje vysoký a dlouhý chór a na konci původní hlavní oltář. Sv. Tomáš taktéž. Do sv. Kateřiny je hlavní vstup z boku (do boční lodi), jako se po staletí vcházelo i do Tomáše (od Karlova/Kamenného mostu), dokud před vchodem nepostavili tramvajové koleje. U sv. Kateřiny se z protější boční lodi vstupuje do ambitů, jako u sv. Tomáše (jeden vchod je u oltáře, druhý na opačném konci kostela). Podobné platí i v Zaječově, jen ambity a hlavní vchod z boku jsou na opačné straně. K hlavnímu oltáři vzadu se stoupá po schodech a obklopují ho vysoká okna. Tak tomu bylo i u sv. Tomáše a v Zaječově, dokud baroko okna nezazdilo (o tom jsem již psal). Podobnost je skutečně zářející, ukazuje, že kostely svým původem patří k sobě.

Když však dnes do sv. Kateřiny někdo vstoupí, získá velmi jiný dojem než ze sv. Tomáše. Ten totiž prošel přestavbami a nakonec výraznou – a skvělou! – barokizací Kiliána Ignáce Dientzenhofera. Tak se stalo, že z gotického kostela není vidět vůbec nic. Jen sakristie a chodba před ní (podobná dispozice je i u sv. Kateřiny) zůstaly v gotické podobě. Sv. Kateřina naproti tomu ukazuje více méně plně gotický interiér, který je jen doplněn výbavou různých dob. Renesanční náhrobek, barokní obrazy a oltáře atd. Zajímavý a hodný pozornosti je hlavní oltář, který vypadá, jako by ho přenesli ze Španělska: celý zlatý, velmi bohatě pokrytý dekorem, každé místečko zaplněné a ozdobené. Takových v českém prostředí mnoho není, zato jsou charakteristické pro španělské baroko (odborně se tento styl nazývá Churriguereska, podle sochaře a architekta Josého Benita de Churriguera). I světelný režim je dnes trochu jiný, sv. Kateřina je světlejší, obzvláště v chóru, který tvoří řady vysokých oken. Nyní zazděná okna v chóru u sv. Tomáše mu však na oplátku dodávají soustředěnější a spirituálnější naladění. Krakovská sv. Kateřina nám však zase promlouvá o vrcholném středověku a bohatém působení žebравých řádů v mnoha městech Evropy. Je to zajímavé srovnání.

Jiří Tourek

Výlet do Krakova

Počátkem května se skupinka našich farníků spolu s otcem Janem vydala do polského Krakova. Navštívit toto krásné historické město, jeho duchovní centra a poznat místa, kde působil náš otec Jan.

Ubytování na všechny 4 noci jsme měli domluvené v malém hotelu, v části města s názvem Prokoci. Zde se též nalézá původní farní (původně augustiniánský) kostel Panny Marie Dobré rady, který byl nedaleko hotelu.

Naše první kroky za poznáním vedly do nejstarší části města, na hrad Wawel, který byl po 500 let sídlem polských králů. Je zapsán do seznamu památek UNESCO. Po prohlídce hradu jsme zamířili do nedaleké katedrální baziliky sv. Stanislava, do významného duchovního centra celého Polska. Je zde pohřbeno mnoho polských králů a dominantou katedrály je náhrobek sv. Stanislava, který je velmi podobný náhrobku našeho sv. Jana Nepomuckého v pražské katedrále.

Naše kroky poté vedly do nádherného gotického kostela Nanebevzetí Panny Marie, který byl postaven ve 14. století a je jedním ze symbolů města. Kostel má 82 metrů vysokou věž, uvnitř je bohatě vyzdoben jak nástěnnými malbami, tak vitrážemi a nádherně vyřezávanými oltáři.

V dalším dni jsme přijeli na kraj města, kde se nalézá známé poutní místo: svatyně Božího milosrdenství, Lagiewniki. Jedná se o velký moderní komplex, kde je především nově postavený obrovský kostel a dále vzdělávací centrum. V areálu poutního místa se nalézá původní klášter, kde žila a zemřela sestra Faustyna Kowalská, která zde měla svá zjevení. V klášterním kostele je pohřbena a je zde také původní obraz, který byl namalován podle jejích pokynů. Obraz je známý po celém světě pod názvem obraz Milosrdného Ježíše. Svátek Božího milosrdenství se slaví vždy první neděli po velikonocích.

Nedaleko od těchto míst je moderní komplex Sanktuaria Jana Pavla II. Jedná se o velký kostel, který má také podzemní kaple a další prostory. Byl vysvěcen v roce 2016. V kostele je umístěna původní náhrobní deska z hrobu Jana Pavla II., dále je zde vystavena papežská klerika, kterou měl na sobě v okamžiku atentátu v roce 1981. V kostele je pohřbeno několik kardinálů, je vyzdoben m.j. nádhernými mozaikami Marka Ivana Rupnika. Součástí tohoto komplexu je velké muzeum Jana Pavla II. V místní kavárně, kterou jsme po prohlídce navštívili, jsme měli možnost ochutnat tamní specialitu: papežské krémovky. Je to zákusek, který měl Jan Pavel II rád a je zde ve velké oblibě. Někdy si můžeme říci, jak ho vyrobit.

Další významné místo, které jsme v Krakově navštívili, byl augustiniánský klášter sv. Kateřiny, původně ze 14. století. Jedná se o nádhernou stavbu, která dodnes augustiniánům slouží. V tomto klášteři žil otec Jan 11 let a velmi se zasloužil o jeho opravu. Augustiniáni přišli do Krakova ve 14. století (přišli z kláštera v Domažlicích) a právě zde si postavili klášter a kostel. V místním gotickém kostele sv. Kateřiny jsme pak byli ještě jednou, před naším odjezdem, na nedělní mši sv., kdy se v centru města konal velký průvod ke cti sv. Stanislava.

Mezi další místa, která jsme navštívili, patří cihlová gotická bazilika Božího Těla, která byla Janem Pavlem povýšená na baziliku minor. I tento kostel byl bohatě zdobený, jeho prohlídka byla velmi zajímavá.

Další zajímavou zastávkou byla návštěva židovského města a dvou synagog. Bylo to velmi autentické prostředí, spojené s bohatou židovskou kulturou v tomto městě.

Velmi působivá pak byla návštěva solného dolu

Wieliczka. I ten je zapsán na seznamu světového dědictví UNESCO. Jedná se o rozsáhlý komplex chodeb a sálů, jeho celková rozloha je 300 km. Pro turisty je zde připravena asi 2,5 hodinová prohlídka, která začíná sestupem po 380 schodech. Největší sál, který lze během prohlídky spatřit, je schopen pojmout 500 lidí. Nahoru se pak naštěstí lze již dopravit výtahem.

Poslední večer jsme navštívili druhý augustiniánský klášter, který v Krakově je. Dnešní klášter Panny Marie, Matky dobré rady, zakoupili v roce 1910 augustiniáni od soukromníka a zahájili s pomocí darů rozsáhlou opravu. V areálu kláštera je augustiniánský kostel sv. Mikuláše Tolentinského. Při společné večeři s místními augustiniány jsme jim předali náš dárek z Prahy, sošku Pražského Jezulátka. Večeře, kterou s láskou připravili, byla pro všechny i oslavou nově zvoleného augustiniánského papeže.

Výlet do Polska byl velmi zajímavý, byla to příležitost poznat nová místa, lidi, tradice a zvyky. Pro všechny to bylo obohacující, nahlédli jsme do života klášterů bratří augustiniánů v Polsku, i do života polské církve. Děkujeme otci Janovi, bez kterého bychom tento krásný zážitek nemohli prožít.

Pavel Šimek

Modlitba na prstech ruky

Prázdniny jsou za dveřmi a tak jsem si vzpomněla na jednoduchý způsob modlitby, který nám nabídl papež František, který tuto modlitbu – jak sám říkal – často používal. Našich pět prstů ruky nám připomene, že nemáme zapomenout o prázdninách na důležité věci, za které se máme modlit:

- 1) Palec je prst směrem k vám. Proto se začínáme modlit za ty, kteří jsou vám nejbližší. Jsou to lidé, které si pamatujeme nejlépe. Modlitba za naše milované je „sladká povinnost“.
- 2) Další prst je ukazováček. Modlete se za ty, kdo učí, vzdělávají a léčí. Do této kategorie patří učitelé, profesori, lékaři a kněží. Potřebují podporu a moudrost, aby určovali ostatním správný směr. Vždy na ně pamatujte ve svých modlitbách.
- 3) Další prst – prostředníček – je nejvyšší. Připomíná naše vůdce. Modlete se za prezidenta, poslance, podnikatele a vedoucí pracovníky. Jsou to lidé, kteří řídí osud našeho národa a ovlivňují veřejné mínění... Právě oni potřebují Boží vedení.
- 4) Čtvrtý prst je prsteníček. Mnozí se budou divit, ale je to náš nejslabší prst, každý učitel klavíru, to může potvrdit. Ten je tam, aby nám připomněl modlitbu za slabé, za ty, kteří se potýkají s problémy a za nemocné. Oni potřebují naše modlitby ve dne i v noci. Modliteb pro ně nebude nikdy dost. A je to pozvání i k modlitbě za manželské páry.
- 5) A konečně je tu náš malý prst, nejmenší ze všech – malíček. Musíte se vnímat malými před Bohem a bližními. Jak říká Bible: „poslední budou první“. Malíček nám připomíná, abychom se modlili za sebe... Poté, co jste se modlili za všechny ostatní...

Všem přeju požehnané a radostné prázdniny a hlavně: vraťte se po prázdninách všichni zdraví.

Marie Hradecká

Víš, že?...

- * V úterý 11. 6. od 19:30 hod v refektáři: **beseda s fotografiemi** o pouti do Polska, která se uskutečnila 8. 5.-11. 5. 2025
- * **První svaté přijímání** ve farnosti přijme tento rok dvacet dětí ze školy sv. Augustina 15. 6.
- * Všechny **činnosti ve farnosti** končí 13. června. Začínáme po prázdninách 15. září.
- * V neděli 22. 6. od 11:00 slavíme ve farnosti **slavnost Božího Těla**. Budeme mít společnou mši sv. s ostatními komunitami farnosti a po ní průvod po Malé Straně s Eucharistií: kostel sv. Josefa, kostel Panny Marie pod Řetězem a ukončení u kostela sv. Mikuláše.
- * V neděli 29. 6. při mši svaté od 9:30, na svátek sv. Petra a sv. Pavla, zazní Missa brevis Andrey Gabrieliho v podání **Svatotomášského sboru**.
- * Farní a školní **tábor** 2025 ve sv. Dobrotivé od 6. do 16. července. Více informací u P. Juana
- * Každé úterý od 19:30 je setkání **katecheze pro dospělé**. Všichni farníci jsou zváni.
- * Každý čtvrtek od 18 do 19 hodin je modlitba za povolání s adorací Nejsvětější svátosti.
- * **Úklid kostela** vždy v pátek po 16:00 hodině. Přijďte nám pomoci, pokud máte čas!!
- * Každou neděli přede mší sv. se modlíme od 9:00 hod. **sv. růženec**. Můžete se předem domluvit, abychom se pomodlili za vaše intence.
- * Každého 22. v měsíci probíhá po mši svaté v 18:00 pobožnost ke **sv. Ritě** v kostele, s požehnáním růží a modlitbami za lidi v jakékoli nouzi. Všichni jste srdečně pozváni.
- * **Farní kancelář** bude otevřena vždy ve středu od 16:00 do 17:00 hodin

Kotlety s hráškem

Začíná práce na zahrádkách, tak musíme honem uvařit, abychom se mohli starat o příští úrodu. Budeme potřebovat cca 80 dkg kotlet, cca 300 ml vody nebo vývaru, 1 cibuli, lžici oleje, lžici másla, půl lžice hladké mouky, 10 dkg hrášku, sůl a pepř. Plátky kotlet nakrojíme po kraji, aby se nám při smažení nezkroutily, a na lžici oleje orestujeme do hněda z obou stran. Vyjmeme z pánve, přidáme do výpeku lžici másla a orestujeme nakrájenou cibuli. Když je sklovatá, přidáme mouku, zarestujeme, přidáme opečené kotlety, zalijeme vodou, promícháme, přidáme hrášek a necháme dusit; občas maso podebereme, aby se nám to nepřipalovalo. Osolíme, opepříme. Když je přebytečná tekutina odpařená a hrášek je zároveň měkký, máme hotovo. Podáváme s hranolky nebo bramborovými dukátky, které jsme si upekli v troubě. Dukátky: Brambory oloupeme, nakrájíme na plátky asi 3 mm silné, vypereme, osušíme. Na pečící papír nastříkáme trochu olivového oleje, rozložíme osušené brambory, osolíme, ještě trochu nastříkáme olej a pečeme v troubě vyhřáté na 175° asi 25 minut. My máme raději kotlety z krkovice, a i s těmi je to moc dobré.

Dobrou chuť.

Hanka

Obřad věčných slibů bratra Jakuba, OSA

Bratři augustiniáni s radostí oznamují, že bratři Jakub Starý a Tomasz Machaj složí věčné sliby v řádu svatého Augustina. Obřad se uskuteční v bazilice Nanebevzetí Panny Marie na Starém Brně 28. června 2025 v 15:00. Pokud byste se chtěli této události zúčastnit, bude pro farníky k dispozici autobus, který je do baziliky dopraví. Přihlaste se v sakristii a rezervujte si místo v autobuse. Nebo, jak se chystá řada našich farníků, můžete jet autem nebo využít časté vlakové spojení mezi Prahou a Brnem.

Co jsou věčné sliby?: na celý život – pokračováním procesu trvalé formace bratr skládá celoživotní závazek Bohu, katolické církvi a augustiniánskému způsobu života, stává se plnohodnotným členem komunity a vstupuje do jejích služeb a děl.

Delegace Řádu sv. Augustina v České republice
si Vás dovoluje pozvat na

VĚČNÉ SLIBY

bratrů
Tomasze Machaje, O.S.A.
ε
Jakuba Starého, O.S.A.

v sobotu 28. června 2025
v 15:00 hodin
v bazilice Nanebevzetí Panny Marie
na Starém Brně

Mendlovo náměstí 1, 603 00 Brno

© Římskokatolická farnost u sv. Tomáše, Josefská 8, 118 01 Praha 1, 2025

tel: 257 530 556, e-mail: osaprag@augustiniani.cz - www.farnostsvatehotomase.cz

www.augustiniani.cz. Bankovní spojení ČS a.s. 19 33 79 13 39/ 0800. Prosíme vás o příspěvky.